

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Inner Worlds, Outer Worlds

Part 2: The Spiral

Video Transkripsiyonu - Türkçe

İç Dünyalar, Dış Dünyalar - Bölüm 2: Spiral

Pitagorasçı filozof Platon, gizemli bir şekilde evrendeki bütün sırları birleştiren, altın bir anahtarın varlığından söz etmiştir. Bütün keşiflerimiz boyunca, defalarca dönüp dolaşıp varacağımız altın anahtar budur. Bu altın anahtar Logos'un zekası, yani ilksel Om'un kaynağıdır. Bunun Tanrı'nın zihni olduğunu söyleyebiliriz. Kısıtlı algılarımızla, yalnızca özbenzerliğin gizli mekanizmasının dışsal belirtilerini gözlemleyebiliyoruz. Bu kutsal simetrisinin kaynağı, varlığımızın en büyük gizemidir. Pisagor, Kepler, Leonardo da Vinci, Tesla ve Einstein gibi tarihin anıtsal düşünürlerinin birçoğu bu gizemin eşğine kadar gelebilmişlerdi. Einstein, "Deneyimleyebileceğimiz en güzel şey gizemli olandır. O, tüm gerçek sanat ve bilimin kaynağıdır. Bu duyguya yabancı olan, zaman zaman merak içinde duraklayarak içinde esrik bir huşu duymayan her kimse, bir ölü sayılır. Çünkü gözleri kapalıdır," demiştir.

Birçok farklı dilde yazılmış bir sürü kitapla dolu bir kütüphaneye ilk kez adım atan birer çocuktan farksızız. Bu çocuk, kitapları birilerinin yazmış olması gerektiğini bilir. Ancak bunu nasıl yaptığını bilmez. Yazılmış oldukları dili anlamaz. Çocuk belli belirsiz de olsa, kitapların dizilişinde gizemli bir örüntü olduğunu fark eder ama, bu örüntünün ne olduğunu bilmez. Bana göre, en zeki insanın bile Tanrı'ya olan yaklaşımı bu şekildedir. Fevkalade bir biçimde düzenlenmiş ve belirli kurallara boyun eğen bir evren görüyoruz. Sınırlı akıllarımız takım yıldızları hareket ettiren gizemli gücü idrak edemiyor. Evrenin derinliklerine bakan her bilimadamı ve kendi derinliklerine bakan her mistik, sonunda aynı şeye yüz yüze gelir: İlksel sarmal.

Sarmal, Stonehenge'deki antik gözlemevinin inşasından bin yıl kadar önce, Dünya gezegedeki en baskın semboldü. Yerkürenin her bir yanında antik sarmallara rastlanabilir. Bu gibi antik spirallerin binlercesi Avrupa, Kuzey Amerika'daki New Mexico, Utah, Avusturalya, Çin, Rusya Kısacası Dünyadaki yerli kültürlerin tümünde. Antik sarmallar büyüme, genişleme, güneş ve semaların barındırdığı kozmik enerjiyi sembolize eder. Sarmal şekil, gittikçe yayılan evrenin makrokozmosunu yansıtır. Yerli geleneklerde sarmal, enerjisel kaynak; yani İlksel Ana'ydı. İrlanda, Newgrange'deki cilalı taş devrine ait sarmalların tarihi, beş bin yıl öncesine uzanır. Bu sarmallar Giza'daki Büyük Piramit'ten beş yüz yıl daha eskidir. ve modern gözlemciler için en az piramitler kadar gizemlidir.

Spiral şekil, insanların tarihte Dünya gezegeni, yani doğanın döngüleri ve sarmalları ile daha sıkı bir bağ içinde oldukları zamanlara kadar uzanır. İnsan ırkının düşüncelerle tanımlanmadığı bir zamana kadar. Sarmal; evrenin torku olarak algıladığımız şeydir. Prana, ya da yaratıcı güç, Akaşa'yı döndürerek onu bir katı form ortamına dönüştürür. Makrokozmos ile mikrokozmos arasındaki bütün seviyelerde, sarmal, galaksilerden... iklim sistemlerine... küvetinizdeki suya... DNA'nıza... kendi enerjinizi doğrudan deneyimlemenize kadar, her şeydedir. İlksel Sarmal bir düşünce değil, aksine bütün koşullar ve düşünceleri mümkün kılan şeydir.

Doğada çeşitli türde sarmal ve helezonlara rastlanır. Salyangozlar, Deniz mercanları, Örümcek ağları, Fosiller, Denizatlarının kuyrukları, Ve deniz kabukları. Doğada bulunan sarmalların çoğu logaritmik sarmallar. olarak gözlemlenebilir. Sarmal bölmeleri, merkezden uzaklaştığınız ölçüde üssel olarak genişler. Indra'nın mücevher ağı gibi logaritmik sarmallar da her bir parçanın karakteristiğini, bütüne yansıtan bir biçimde holografik yani özbenzerdir.

2400 yıl önce Antik Yunan'da yaşayan Platon, sürekli bir geometrik orantının, evrendeki en derin kozmik bağ olduğunu düşünmüştü. Altın oran, ya da kutsal orantı, doğanın en büyük sırrıydı. Altın oran; $A + B$ 'nin A 'ya olan oranının, A 'nın B 'ye olan oranıyla eşitlenmesi olarak açıklanabilir. Platon'a göre Dünya'nın ruhu, tek bir ahenkli tını oluşturmak üzere birbirine bağlanır. Bir deniz yıldızı ya da bir bamyaya kesitinde görülen beş köşeli şekil, Venüs gezegeninin sekiz yıllık bir süreç içinde, gece göğünde çizdiği şekille aynıdır. Yukarıdaki anlaşılabilir şekillerin dünyası ile aşağıdaki görünür madde dünyası, bu geometrik özbenzerlik ilkesine göre hareket eder. Logaritmik sarmallara, Romanesco brokolinin özbenzer örüntüsünden, galaksilerin kollarına kadar, birçok yerde arketipik bir desen olarak rastlanır. Galaksimiz Samanyolu'nun, yaklaşık 12 derece kadar eğimli birer logaritmik sarmal oluşturan birkaç spiral kolu vardır.

Sarmalın eğimi ne kadar büyükse, burgular o kadar sıkı olur. Hızlandırılmış çekimde, bir bitkinin büyümesini izlerseniz, onun, yaşamın sarmalıyla yaptığı dansa tanıklık edersiniz. Altın sarmal, Altın Oran katsayısına göre büyüyen bir logaritmik sarmala verilen addır. Altın Oran, doğada sürekli karşımıza çıkan, özel bir matematiksel bağıntıdır. Gözlemlenebilen örüntü, Fibonacci serisi ya da, Fibonacci dizisi olarak adlandırılan diziyi takip eder. Fibonacci dizisindeki her bir sayı, bir önceki iki sayının toplamıdır.

Alman matematikçi ve gökbilimci Kepler, özbenzer sarmal örüntülerin, yaprakların ağaç gövdelerindeki yerleşimlerinde gözlemlenebileceğini keşfetti. Ya da çiçeklerin küçük floretleri ve taç yapraklarında. Leonardo da Vinci, yaprakların arasındaki boşlukların genellikle sarmal yapıda olduklarını gözlemledi. Bu yapıya "phyllotaxis" örüntüleri, ya da yaprak düzen örüntüsü denir. Phyllotaxis düzeni, kendi kendini organize eden DNA nükleotidlerinde ve hatta üreyebilen tavşanların soy ağaçlarından, çam kozalaklarına... kaktüslere... kar tanelerine ve diyatomeler gibi basit organizmalara kadar her yerde gözlemlenebilir. Diyatomeler, fitoplanktonların en sık rastlanan türlerinden biridir; besin zincirindeki sayısız türe besin sağlayan, tek hücreli organizmalar.

Bir ayçiçeği ya da arı olmak için ne kadar matematik bilmeniz gerekir? Doğa brokoli yetiştirmek için fizik bölümüne danışmaz. Doğanın yapısı kendiliğinden oluşur. Nanoteknoloji alanında çalışan bilimadamları, DNA oluşumunun altıgen başlangıç fazı gibi karmaşık yapıların oluşum süreçlerine, öztoplanma adı verirler. Nanoteknoloji mühendisliğinde kullanılan karbon nanotüpleri, kullanılan malzemelerle benzerlik gösteren bir düzende oluşturulur. Doğa bu tür geometrik düzenlemeleri hiç yorulmadan, tekrar tekrar yapar. Kendiliğinden. Hesap makinesi kullanmadan. Doğa kesin ve tam verimlidir. Ünlü mimar ve yazar Buckminster Fuller'a göre bu örüntüler, zaman-mekan'ın bir fonksiyonudur.

DNA ve bal petekleri, bir baloncuğun yuvarlak olmasının sebebiyle aynı sebepten dolayı kendi şekillerine sahiptir. Bu, üstlenilecek olan görev için en az enerjiyi gerektirecek olan şekildir. Uzayın da bir biçimi vardır ve madde kendiliğinden, en yüksek verimi sağlayacak şekle girdiğinden, yalnızca belirli biçimlerin oluşmasına izin verir. Bu örüntüler, geodezik kubbeler gibi mimari yapıları oluşturmak için bilinen en güçlü ve etkili yoldur. Logaritmik sarmal örüntüler, böceklerin polenleme yapabilmeleri, çiçeklerin gün ışığı ve yağmur alabilmeleri, köklerine sarmallar halinde su gönderebilmeleri için maksimum açıklık ve etkiyi sağlar. Avcı kuşlar bir sonraki yiyeceklerini avlamak için logaritmik sarmal örüntüleri kullanır. Bir sarmal şeklinde uçmak, avlanmanın en etkili yoludur.

Kişinin, Akaşa'yı maddesel forma dönüştüren yaşam sarmalını görebilme kabiliyeti, doğadaki güzellik ve simetriyi görebilme yetisine bağlıdır. Şair William Blake, "Bitki evreni, Dünyanın merkezindeki sonsuzluğa uzanan bir çiçek gibi açılır," demiştir. "Yıldızlardan, dünyevi kabuğa kadar uzanır ve orada yeniden hem içinde, hem de dışındaki sonsuzlukla kavuşur."

Doğadaki örüntülerin incelenmesi Batı'da pek bilinen bir şey değildir. Antik Çin'de bu bilime "Li" adı verilmiştir. Li doğadaki dinamik düzeni ve örüntüyü temsil eder. Ancak bu bir mozaik gibi durgun, donuk ya da değişmez olarak görülen bir örüntü değildir. Bu bütün canlıları bürüyen dinamik bir örüntüdür. Yaprakların damarları, kaplumbağaların lekeleri ve kayaların içindeki damarsız yollar doğanın gizli dili ve sanatının birer yansımasıdır. Labirent, birçok Li örüntüsünden biridir. Mercan yapılarında, kuzumantarı gibi mantarlarda, lahanalarda ve insan beyinde görülür. Hücre örüntüsü, doğada yaygın olarak görülen örüntülerden biridir. Pek çok farklı hücresel yapı çeşidi vardır ancak, hepsi amaçları ve görevleri doğrultusunda belirlenmiş benzer bir düzene sahiptir. Şekillerin süregelen oyunları karşısında büyülenmek kolaydır. ama en ilginç olanı, belirli prototipik yapıların, doğanın kumaşına dokunmuş olmalarıdır.

Dallanma örüntüsü, her seviyede ve bütün fraktal ölçeklerde gözlemlenebilen Li örüntüleri ya da prototipik örüntülerden biridir. Mesela şuna bakın; "millenium run" olarak bilinen bir süperbilgisayar simülasyonuna ait olan bu inanılmaz görüntü, karanlık maddenin yerel evrendeki dağılımını gösteriyor. Bu görüntü, Almanya'daki Max Planck Topluluğu tarafından yaratıldı. Karanlık madde, daha önceleri boş uzay olduğunu düşündüğümüz şeyin ta kendisi. Tıpkı tüm evreni kaplayan görünmez bir sinir sistemi gibi. Evren kelimenin tam anlamıyla devasa bir beyini andırıyor. Sürekli bir biçimde, bilimin henüz anlamaya başladığı, karanlık ya da gizli bir tür enerji kullanarak düşünüyor. Akıl almaz bir enerji, bu uçsuz bucaksız ağın içinde hareket ederek, evrenin genişlemesi ve büyümesi için gerekli olan momentumu sağlıyor. Doğa, bunun için gerekli koşulları sağladığımızda, kendiliğinden dallanma örüntüleri oluşturur. Doğa bir sanat makinesi, durmadan güzellik yaratan bir motor gibi. Burada, gümüş kristal dallar oluşturmak üzere elektrik enerjisi kullanılıyor. Dallar birkaç saatte olduğundan görüntüler hızlandırılmış. İyonlar bir gümüş nitrat çözeltisi içinde elektrolit olarak biriktirilirken, alüminyum katodunda kristaller oluşuyor.

Oluşum kendiliğinden organize oluyor. Doğanın kendisi tarafından oluşturulan bir sanat eserine bakmaktasınız. Johann Wolfgang Von Goethe "Güzellik, aksi durumda bizden sonsuza kadar saklanacak olan gizli doğa kanunlarının bir tezahürüdür," demiştir. Bu anlamda, doğadaki her şey canlıdır ve kendi kendini organize eder. Daha yüksek bir voltaj kullanıldığında fraktal dallanma daha da belirginleşir. Bu gerçek zamanlı bir görüntü. Ağaca benzer yapı ve örüntüler insan vücudunun her bölgesinde gözlemlenebilir. Bunlardan biri, elbette Batı tıbbının da bildiği üzere sinir sistemidir. Ancak Çin ve Tibet tıbbı ile Ayurvedik tıpta enerji meridyenleri, insan vücudunun işlevlerini anlamak için gerekli olan temel öğedir. "Nadi" ya da enerji meridyenleri, ağaca benzer yapılar oluşturur. Çakra ya da nadiler bir otopsi sırasında gözlemlenemez ancak bu var olmadıkları anlamına gelmiyor. Bakabilmeniz için araçlarınızı artmanız gerekir. Öncelikle kendi zihninizi susturmayı öğrenmelisiniz. Ancak o zaman bu şeyleri kendi içinizde gözlemlemeye başlarsınız. Elektrik teorisinde, bir telin direnci ne kadar düşükse, enerjiyi o kadar kolay taşıyabilir. Sükuneti meditasyon vasıtasıyla ilerlettiğinizde bu durum vücudunuzda bir mukavemetsizlik hali yaratır.

Prana, ya da 'ki', ya da içsel enerji, kısaca içsel canlılığınızdır. Bilincinizi vücudunuza yönelttiğinizde hissettiğiniz şeydir. Vücudunuzda Prana'yı taşıyan hassas kanallar, yani nadiler, gittikçe çakralara daha fazla pranik enerji taşıyabilmeye başlar. Kablolarınız siz onları kullandıkça ve enerjinin akmasına izin verdikçe güçlenir. Bilinç nereye yerleştirilirse 'ki' ya da enerji, oraya akmaya başlar ve fiziksel bağlantılar tomurcuk verir. Beyin ve sinir sistemindeki fiziksel hat örüntüleri tekrarlama ile yapılandırılır. Dikkatinizi sürekli olarak içinize yönelterek, ve deneyimlemekte olduğunuz algılara olan direncinizi düşürerek enerji kapasitenizi yükseltirsiniz.

Taoculukta yinyang sembolü, doğanın sarmal güçlerinin, birbirleri içine nüfuz edişini temsil eder. Yinyang ne ikilidir, ne de tektir. Antik "hara" kavramı bir yinyang ya da bir girdap ile belirtilir. Bu, göbek deliğinin altında konumlanmış olan güç merkezidir. Hara tam olarak deniz ya da enerji okyanusu anlamına gelir. Hara, Çin'de 'alt dantien' olarak adlandırılır. Asya kökenli savunma sanatlarının birçoğunda, güçlü bir haraya sahip olan savaşçının yenilmez olduğu söylenir. Samuray geleneğinde 'seppuku', diğer bir deyişle intihar adetlerinden biri çoğunlukla yanlış telafuz edilen "hara kiri"ydi. Bir kişinin harasını delmesi, dolayısıyla 'ki' ya da enerji kanalını kesmesi anlamına gelir. Enerji merkezi odaklı hareketler yalnızca savunma sanatlarında değil, usta golfçülerde, oryantal dansözlerde, ve Semah dönen dervişlerde de dengeli ve zarif hareketleri meydana getirir. Bu, haranın özü olan tek noktalı, disiplinli bilincin, kasırganın merkezindeki durgunluğun geliştirilmesidir. Bu, kişinin kendi enerji kaynağıyla olan bağlantısı sebebiyle hissettiği içgüdüdür. Harası iyi durumda olan bir kişi Dünya ve tüm varlıkları birbirine bağlayan sezgisel bilgelik ile ilişki içindedir. Karnınızla düşünmek, "hara de kanganasaii" içsel bilgeliğinizden faydalanmaktır.

Eski Avusturalya yerlileri de aynı bölgeye, büyük gökkuşağı yılanının sarmal bir biçimde beklediği alt karına odaklanmışlardır. İnsan ırkının evrimsel enerjisinin, bir ifadesi daha. Yeni bir yaşamın harada başlaması tesadüf değildir. Kimi zaman, "bağırsak beyin" olarak adlandırılan enterik sinir sistemi tüm nöronları ve nörotransmitterleri ile kafadaki beyne benzer bir şekilde karmaşık bir bağlantı matrisi oluşturabilir. Bağımsız bir biçimde hareket edebilir, yani kendi zekasına sahiptir. "Bağırsak beyine", kafadaki beyinin fraktal bir versiyonu ya da "kafadaki beyine", bağırsak beyinin fraktal bir versiyonu diyebiliriz. Sağlıklı bir ayı güçlü bir haraya sahiptir. Bir ayı yiyecek ot bulmak için nereyi arayacağını biliyorsa, hisleri ile hara, ya da karnında konumlanmış olan 'ki'nin hareketini izliyor demektir. Bu, ayının "rüya locası" ile olan bağıdır. (yerli geleneklere göre tüm bilginin yaşam sarmalına geldiği yer.)

Peki, modern bilim sarmalın önemini henüz anlamaya başlamışken, eski insanlar bunu nereden bilmişlerdi? Arılara sorun, çünkü onlar sevmeyi unutmadılar. Güzellik ve çeşitliliğin gelişmesine yardımcı olan arılar, simbiyotik bir sistemin parçası olduklarından, kaynak ile çok özel bir bağa sahiptirler. Onlar makrokozmos ile mikrokozmos

arasındaki köprülerden biridir. Her birini bağlayan tek bir kalp, deyim yerindeyse tek bir kovan iradesi vardır. Kovan, tıpkı açık bir beyin gibi rüyalarını gerçek olmaları için, dünyaya gönderir. Doğadaki yaratıklar nasıl ahenk içinde davranacaklarını, nasıl tek bir ruh ile, tek bir yönde hareket edeceklerini bilirler. Elbette tümü, etrafındaki diğer türlere fayda sağlamaz. Örneğin, çekirge yoluna çıkan her şeyi bir çırpıda yok eder. Bir çekirgenin, bir çekirge gibi davranmaktan başka şansı yoktur. Bir arı gibi bal yapamaz ya da bitkileri polenleyemez. Bir çekirgenin davranışları serttir, ancak insanlar, istedikleri takdirde, bir arı ya da bir çekirge gibi davranmayı seçebilecekleri için özgündür. Bizler değişmek ve dünya ile bulunduğumuz etkileşimi manipüle etmekte özgürüz. Simbiyotik olarak yaşayabilir... ya da bir parazit olmayı seçebiliriz.

Bugün insanlar, akıl ve mantıkları ile sarmalı anlamaya çalışıyor. Ancak bizleri yaşam sarmalına bağlayan şey asla düşünce olmadı. Bizler her zaman birbirimize bağlıydık. Düşünce, bizleri kimliklerimizdeki ayrılık ilüzyonunun içine hapseden şeydi. Düşünce, ayrılığın yaratımıdır. Kısıtlanma deneyimi. Düşünceyle hizalandığımız oranda, kaynaktan uzaklaşıyoruz. Düşünceye daha az yönelik olan eski kültürler kendilerini sarmal ile bugün yaptığımızdan çok daha doğrudan ve kişisel bir biçimde hizalamışlardı. Antik Hindistan'daki Kundalini kavramı, kişinin yılanı ya da helezona benzer bir şekilde omurga boyunca yükselen içsel enerjisini temsil eder. Hindistan'ın eski yoga gelenekleriyle yaşamış insanların içsel dünyaları, hara odaklı kültürlerde yaşayanlarla benzerlik gösterirdi. Sarmalın gücünü, buna tanıklık eden bilincinizle dengelemenin yolu, tüm evrimsel potansiyeliniz ile hizalanmaktır.

Tomurcuklanarak, aslında olmak üzere tasarlandığınız çok yönlü, özgün varlığa dönüşmek. "İda" dişi kanal ya da ay kanalı sağ beyin ile, ve "pingala" eril kanal ya da güneş kanalı sol beyin ile bağlantılıdır. Bu iki kanal dengelendiğinde enerji, omurganın merkezi boyunca, üçüncü bir kanal olan Sushumna'ya akarak çakralara enerji verir ve kişinin evrimsel potansiyelinin tamamını etkin hale getirir. "Çakra" kelimesi, enerji tekerleği anlamına gelen Sanskritçe bir kelimedir. Kundalini, bu insan yaşamını meydana getiren ilksel sarmaldan başkası değildir. Bu normalde anladığımızdan çok daha farklı bir enerji düzenidir. Tıpkı hantal maddeden, en ince enerjilere doğru uzanan bir köprü gibi. Bu köprü sizsiniz...

Kundalini, irade, çaba ve ihtilaf ile zorlanabilecek bir enerji değildir. Bu süreç, bir çiçek yetiştirmeye benzetilebilir. İyi bahçıvanlar olarak yapabileceğimiz tek şey, toprağı ve uygun koşulları hazırlamak ve doğanın akışını sürdürmesine izin vermektir. Eğer bir çiçeğı zamanından önce açmaya zorlarsanız, ona zarar verirsiniz. O kendi zekası ile, kendiliğinden organize olduğu yönde büyür. Sizi içinizdeki gerçek titreşimsel doğanızı deneyimlemekten alıkoyan şey, dış dünyaya sabitlenen egosal zihindir. Bilinç içe yöneldiğinde, güneş ışınları gibi davranır ve içsel lotus büyüyüp gelişmeye başlar. İçindeki Kundalini uyandığında, kişi her şeyin özündeki sarmalın mührünü görebilmeye başlar. İçte ve dıştaki tüm örüntülerin özündeki. Bu sarmal, iç dünyamız ile dış dünyaların arasındaki bağıdır.